

Sygn. akt VIII Cz 208/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący **SSO Marek Lewandowski (spr.)**,

Sędziowie **SO Hanna Matuszewska, SO Małgorzata Kończal**

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. A.**

przeciwko **A. T.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na **zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Toruniu**

z dnia 5 marca 2014 r.

sygn. akt I C 244/14

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczący zwrócił pozew. W uzasadnieniu wskazał on, że powódka została wezwana 21 lutego 2014 r. do usunięcia braków formalnych pozwu; mimo upływu w dniu 28 lutego 2013 r. określonego terminu, nie wykonała zarządzenia w całości – nie podała adresu zamieszkania pozwanego. Powódka oświadczyła jedynie, że nie jest jej znany adres zamieszkania pozwanego, wobec czego określiła adres, pod którą pozwany prowadzi działalność (kancelarię komorniczą). W ocenie Przewodniczącego zgodnie z utrwalonym w judykaturze poglądem pozew skierowany przeciwko osobie fizycznej winien zawierać jej adres zamieszkania, nie zaś adres, pod którym prowadzi biuro. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazano art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 126 § 2 k.p.c. i art. 187 § 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła powódka, która domagała się jego uchylenia. W uzasadnieniu skarżąca zarzuciła, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane przez przewodniczącego z przekroczeniem jego uprawnień. Zdaniem skarżącej okoliczność, że pozwany jest funkcjonariuszem publicznym, urzędnikiem sądowym, a nie prywatną osobą, powoduje, że nie spoczywa na niej obowiązek wskazania jego adresu zamieszkania. W ocenie skarżącej podanie przez nią adresu kancelarii, w której pracuje pozwany pozwala na nadanie sprawie biegu i doręczenie pozwanemu odpisu pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozew jako pierwsze pismo w sprawie winien spełniać wymogi przewidziane w art.187 k.p.c. w zw. z art. 126 § 2 k.p.c.; w szczególności musi zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników. Zgodnie z art. 130 § 1 zd. 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. W myśl § 2 zd. 1 cyt. artykułu po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie.

W rozpatrywanej sprawie bezsporne jest, że powódka nie wskazała adresu zamieszkania pozwanego. Jej zdaniem nie spoczywał na niej taki obowiązek, skoro pozwany nie jest zwykłą osobą fizyczną, lecz komornikiem, będącym urzędnikiem sądowym; w pozwie wskazała zaś adres kancelarii komorniczej.

Argumentacja skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie. Po pierwsze, należy wskazać, że komornik sądowy nie jest urzędnikiem sądowym. Zgodnie z art. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Jak trafnie przyjmuje się w doktrynie komornik jest organem egzekucyjnym o ustrojowo-organizacyjnej niezależności od sądu rejonowego, przy którym działa. Szczególnym wyrazem tej samodzielności jest to, że komornik wykonuje czynności egzekucyjne na własny rachunek (art. 3a ww. ustawy). Komornik nie jest pracownikiem sądu rejonowego; z dniem 1 stycznia 2002 r. uległy rozwiązaniu stosunki pracy wiążące dotychczas komorników z sądami rejonowymi (por. A. Marciniak, Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji. Komentarz, Warszawa 2012, s. 26-27).

Po drugie, adres kancelarii komorniczej nie jest tożsamy z adresem zamieszkania pozwanego komornika. Dochodząc odszkodowania od konkretnego komornika podanego z imienia i nazwiska należy wskazać jego adres zamieszkania. Stroną pozwaną w tym procesie nie jest komornik sądowy danego rewiru komorniczego, lecz tylko ta osoba, która jako komornik dopuściła się uchybień uzasadniających jej odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę (por. wyrok SN z 10 maja 1968 r., I CR 160/68, LexPolonica nr 296737, OSNCP 1969, nr 2, poz. 34). W wyroku SN z 27 marca 2008 r., II CSK 482/2007, LexPolonica nr 1877123, jednoznacznie przyjęto, że odpowiedzialność komornika ma charakter osobisty i dlatego należy wskazać w pozwie jego dane osobowe: imię, nazwisko, miejsce zamieszkania. Osobista odpowiedzialność komornika prowadzi do wniosku, że odpowiada on na zasadzie art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji niezależnie od tego, czy nadal pełni on funkcję komornika, czy nie. Z drugiej strony wymóg podania adresu zamieszkania pozwanego komornika jest niezbędny, skoro może on zaprzestać wykonywania zawodu lub zmienić adres kancelarii.

W piśmiennictwie i judykaturze trafnie zwrócono też uwagę, że określenie w pozwie miejsca zamieszkania pozwanego służy nie tylko doręczeniom pism procesowych. Gdyby tylko o ten aspekt chodziło w art. 126 § 2 k.p.c., to oczywiście można byłoby wykorzystać wszystkie możliwości, jakie w tym zakresie dają przepisy o doręczeniach. Jednak wskazanie w pozwie miejsca zamieszkania pozwanego odgrywa niebagatelną rolę w kwestii prawidłowego ustalenia właściwości miejscowej sądu, a także jurysdykcji krajowej. Miejsce zamieszkania strony ma więc nie tylko na celu umożliwienie sądowi skuteczne doręczanie przesyłek sądowych, ale jest również sposobem indywidualizacji konkretnego podmiotu (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. T. Erecińskiego, t. I, str. 329).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.